

Kádár János elvtárs válaszával befejeződött a beszámoló feletti vita

egyforma mert csak tottunk, ha-

is ezer- k majd a divatját lyett.

unkaverseny a könnyű- zsgálhatunk ny termelési t saját öt- ban eredeti- gozók verse- hogy az év nemcsak a ják, hanem is elértek átszervezé- oblmákkal, ott.

min, a Sváj- Politikai Bi- lory Torres- ista Pártja nak tagja, rtus, a Hol- rt Központi és Bruce ai Kommu- zottságának

életáni ülés

lap

mondot- küldött cso- anyelvékkel át elfogad- stele óta el-

az elhang- tt megjegy- esztő bizott- lat szövegét sabbá tette. ág nevében us küldöt- vizottság ál- mányt azzal határozatta,

get az újon- Központi Bi- ak szervei

másul vette g jelentését.

Lombos Fe- János elv- szefoglalóját napirendi

Kádár János elvtárs bevezetőben rámutatott arra, hogy a párt Központi Bizottságának beszámolóját követő háromnapos vitát a világos állásfoglalás, a kommunista kritikai szellem, az elvi bátorság jellemezte. Valamennyi felszólaló kifejezte: pártunkban teljes az egység minden fő kérdésben.

Pártunk VII. kongresszusa tehát helyesli azt az irányvonat, amelyet az elmúlt három esztendőben követtünk — mondotta Kádár János, — s egyben az eddig követett irányvonal határozottabb, következetesebb és lendületesebb folytatását kívánja. (Nagy taps.) A kongresszuson már eddig 35 testvérpárt küldötte szólalt fel, köztük Hruscsov elvtárs.

Kifejezésre juttatták, hogy pártunk vonalát marxista kommunista vonalnak tartják, sőt ami ennél is több, szolidaritásak vele. (Nagy taps.) Ez pedig számunkra rendkívül fontos dolog, mert testvérpártjaink küldöttei személyében valójában a nemzetközi munkásosztály van jelen kongresszusunkon és mond véleményt politikánkról. (Nagy taps.)

Valójában olyan érzése van az embernek, hogy az élet, a magyar nép egyre inkább kiteljesülő, gazdagodó, fényesen áramló új

Teremtsünk reális alapot az élet-színvonal rendszeres emeléséhez

Az iparban, a mezőgazdaságban, a kereskedelemben, a külkereskedelemben is az a fontos most, hogy

jobban kihasználjuk a lehetőségeket; adjunk lendületet a szocialista építők munkájának; fejlesszük népgazdaságunkat, s ezzel teremtsünk reális alapot a dolgozók életszínvonalának további rendszeres emeléséhez és vigyük előre harcunk központi fő feladatát, a szocialista társadalom építését.

Erről van szó hónapok óta pártösszejöveleken is, a dolgozók más tanácskozásain is. A kongresszus tehát nagyon helyesen és nyomatékosan húzta alá a gyorsabb előrehaladás fontosságát — állapította meg Kádár János — és kiemelte: döntő a termelékenység fejlesztése. Nem akarom ezt részletezni. Csak a vita alapján emlékeztetem az elvtársakat arra — Nemeskéri elvtárs mondta el —, hogy a Lenin Kohászati Művekben 13 százalékos javulást értek el ebben az évben. Örvendétes dologt közölt velünk a Középdunántúli Szénbányászati Tröszt igazgatója, Hidasi elvtárs is: náluk az elmúlt évben 11 százalékkal emelkedett a termelékenység. Körülményeik részben eltérnek az ipar más ágazataitól, de céltudatosságuk példa a termelés minden vonalán dolgozó elvtársak számára. A Lenin Kohászati Művekről tudjuk, hogy ott már két és fél esztendője a termelékenység növelésére összpontosították a

Egész pártunk előtt most a mezőgazdaság szocialista átszervezése a döntő kérdés

A kongresszuson is központi kérdés volt a mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdasági termelés fejlesztése — folytatta Kádár János. — Annyi szó esett róla, hogy egyes buda-pesti küldöttekben már az a gondolat is felvetődhetett: mi ez? Mi valami mezőgazdasági kongresszusra tévedtünk? (Derütség.) Elvtársak! A dolog úgy áll, hogy ez nem mezőgazdasági kongresszus, ez pártkongresszus, de azért jó azt világosan látni:

egész pártunk előtt most a mezőgazdaság szocialista átszervezése a döntő kérdés, s

szocialista élete hullámzott itt a kongresszus termeiben, s ennek az ezerszínű, gazdag életnek eredményei, fogyatékosságai kerültek szóba. Ez helyes is, jó is. Az elhangzott felszólalásoknak nagy fontosságot tulajdonítunk. Nekem volna egy javaslatom.

Kérem a kongresszust: járuljon hozzá, hogy az újonnan megválasztott Központi Bizottság a vita anyagából gyűjtse csoportokba az egyes kérdéseket, és juttassa el illetékesekhez.

Azt hiszem, jogos kívánság, hogy ezeket vizsgálják meg és rövid időn belül adjanak rájuk érdemi választ. Az érdemi válasz esetén lehet olyan, hogy a felszólaló elvtárs kívánsága, észrevétele, kritikája nem volt helytálló. Előfordult ilyen már a történelemben, sőt még itt a kongresszusi teremben is. A javaslatok, észrevételek többsége azonban olyan, amelyekre világos, határozott választ kell kapnia a Központi Bizottságnak. Az sem nagy baj, hogy a válasz nem egy önkritikás levél lesz, hanem megfelelő és jó intézkedés. Azt is elfogadjuk. (Nagy taps.)

Kádár János ezután a vitában is érintett néhány fő kérdéssel foglalkozott.

egy Alsóp nevű amerikai újságíró. Nem különösen barátja a kommunizmusnak, de valami oknál fogva érdeklődik iránta. (Derütség.) Beszélgettünk többek között a mezőgazdaságról is. Szóba került termelőszövetkezeti mozgalmunk helyzete. Mondom neki: nézze, mi most mindenki-vel beszélgettünk, olyannal is, aki egyetért velünk, olyannal is, aki nem ért velünk egyet. Magával is beszélgettünk. Úgy vagyunk, ha valaki okosabbat és jobbat tud mondani annál, amit mi a fejünkbe vettünk, hajlandók vagyunk azt elfogadni. Úgy látjuk azonban, nem nyugodhatunk bele, hogy maguk ott Amerikában a farmjaikon 80—90, sőt még ennél is magasabb százalékos gépesítéssel termeljenek a mezőgazdaságban, mi pedig itt, ósrégi kapával, kaszával.

Nekünk vannak olyan titkos ambícióink, hogy egyszerűen is utolérjük magukat.

Nem lehetünk meg mezőgazdasági nagyüzemek nélkül. Voltak itt grófi nagybirtokok, tőkés nagybirtokok. Vagy vissza kellene tehát hívunk a grófokat, intézőket, nagybirtokosokat és megkérni: legyetek szívesek kicsit nagyüzemi alapon gazdálkodni — vagy nekünk magunknak kell létrehozni a szocialista nagyüzemeket. A magyar népnek valahogyan nem szimpatikus az, hogy visszahozza a grófokat, meg a nagybirtokosokat, az ispánokat, meg a csendőröket. Inkább a termelőszövetkezetet fogjuk megcsinálni. Más nem tudunk tenni. Érdekes, hogy Alsóp — bár ezt cikkébe nem vette be — (derütség) — azt mondta, hogy: én tulajdonképpen értem is magukat.

Hogyan is áll a helyzet valójában ezzel a mezőgazdasággal?

Ismét lehet egy lépést előre tenni

— Márciusban aztán — folytatja — kezdődtek olyan „filozófiai” jellegű viták, hogy a bekövetkezett fejlődés lépés volt, vagy úgrás. (Derütség.) Azt hiszem, országos értelemben akár lépés volt, akár ugrás, feltétlenül előrelépés, határozott és jelentékeny előrelépés volt, és nem volt semmiféle ugrás.

Az a véleményünk: jelenleg is olyan a helyzet, hogy ismét lehet egy lépést előre tenni, ha értelmesen és jól oldjuk meg ezt a feladatot. Már a XXI. kongresszuson — amikor az önk nevében felszólaltam — bevettem a felszólalásomba, hogy mi a magunk körülményei szerint mehetünk előre; ha csak lépésre telik az erőnkől, akkor nem ugorhatunk, mert könnyen árok közepébe ugorhatunk, ahelyett, hogy előre lépkednénk. Még a mesében is azt mondják a legénynek — amikor a királylány kezét akarja elnyerni —, hogy háromszor kisérelheted meg a találos kérdés megfejtését. (Derütség.) Tudják az elvtársak — és ez már nem tréfa —, hogy

a termelőszövetkezeti mozgalom esetében a mi pártunk és a mi népünk most harmadszor indul meg a felfelé vezető úton, és ennek az útnak többé nem szabad megtörnie a mi hibáink miatt...

— Már a mostani őszi fejlesztés kezdetén is vannak bizonyos eredmények: körülbelül két hét alatt mintegy 11 000 paraszt lépett be a termelőszövetkezetekbe 60 000

A szövetkezeti vezetők többsége bevált

— Emlékezzenek csak az ez évi tapasztalatokra. A télen és kora tavasszal alakult termelőszövetkezetek élnék és dolgoznák: kivétel nélkül mindegyik megvan és fejlődik. Lehet tehát a parasztsággal egyetértésben fejleszteni is, szilárdítani is a termelő-

Nem tudom pontosan, mikor konstruálták meg a Pannónia motor legújabb típusát, de nem hinném, hogy sokkal több, mint másfél esztendeje. És már magam is láttam a közelmúltban, hogy az egyik parasztember a legújabb típusú Pannónia motorral, vállán kapával indult ki a földre. (Derütség.) Elgondolkoztam, mikor is találták fel azt a kapát. Nehéz lenne pontosan kiszámítani, mert akkor még nem volt újítási hivatal, meg „szabadalmi hivatal”, de az biztos, hogy régen feltalálták, néhányszer esztendeje. A parasztnak személyes ügye az, hogyan jut ki a munkahelyére — mint ahogyan ez mindenkinek személyes ügye, de tény, hogy ma már a legmodernebb technikával is kijuthat. Hiába, két és fél, vagy három kilométerre még se repülővel, se helikopterrel nem lehet közlekedni, — az ilyen távon a Pannónia motor a legmodernebb technika. Ugyanakkor a társadalmi fontosságú tevékenységéhez, a termeléshez, ki tudja hányezer éves kapát visz a vállán. Ez nem normális helyzet, elvtársak. Ha az illető parasztember gondolkozik, neki is meg kell ezt értenie.

Az könnyebben viselhető el a társadalom, ha a parasztember két derék lábán bal-lagna másfél kilométerre a földre, de ott aztán a legkorszerűbb traktorokkal, meg ekékkel kezdené dolgozni. Van itt tehát rengeteg meggyőző érv, csak élnünk kell velük.

A továbbiakban emlékeztetett arra, hogy a Központi Bizottság a múlt év végén megvitatta a termelőszövetkezeti mozgalom helyzetét, és megállapította, megvan a politikai és gazdasági lehetőség ahhoz, hogy előrelépünk.

hold földdel. Az indulás tehát biztató. Jelenlegi adottságaink értelmes kihasználásával a következő hónapokban olyan lépést tehetünk előre, amellyel a szocialista elem már döntő fölénybe kerül mezőgazdaságunkban. Mi azt ajánlottuk és ajánljuk az elvtársaknak, vegyék figyelembe a lehetőségeket, s kommunista forradalmár módjára gondolkozzanak. **Azt ajánljuk, hogy a megye felelős emberei időnként — amikor egy bizonyos munkát elvégeztek — álljanak meg egy kicsit, vizsgálják meg, hol tartanak elképzeléseik végrehajtásában, tárgyalják meg a tapasztalatokat és azok figyelembe vételével dolgozzanak tovább.**

— Emlékeznék rá, egy évvel ezelőtt azt mondtuk: nem lehet a termelőszövetkezeti mozgalmat úgy szervezni, hogy előbb építsük fel a termelőszövetkezetek központját, a melegházat, vagy a disznóotlat és utána hívjuk oda az egyénileg dolgozó parasztokat: legyetek szívesek, sétáljatok be a termelőszövetkezetbe. Ez a felfogás komolytalan. A rendes parasztemberek nem így képzelik az életet. Az anyagi eszközök előzetes biztosítása nem lehet feltétele a szocialista fejlesztésnek. Egy előfeltétele van: a politika. Ha ez nem lenne meg, nem lehetne termelőszövetkezetet létesíteni, mert életerős termelőszövetkezeti mozgalom csak a parasztsággal egyetértésben jöhet létre. Így viszont létrejöhét!

szövetkezeteket. A politikai feltétel a fontos. De amit a szervezés előfeltétele nem lehet az előre biztosított anyagi eszköz, ugyanúgy nem lehet magukra hagyni a megalakult termelőszövetkezeteket sem. A megszervezés után azzal hozzá kell látni a terme-

lőszövetkezetek megszilárdításához.

A termelőszövetkezet megszilárdítása szempontjából nagyon fontos, talán még az anyagiaknál is fontosabb, hogy milyen vezetőséget választanak. A dolog nagyjából úgy áll — és ezt nyugodtan lehet mondani —, hogy a jelenleg még egyénilag dolgozó magyar parasztemberek tudják: termelőszövetkezeti parasztok lesznek. Általában már rá is adták erre a fejüket. Van még bennük maradás, van még olyan is, hogy előbb férjhez adom a lányom, meg még 1—2 ezer forintot a takaréka nyomok, pár mázsza gabonát meg fel a padlásra, és majd aztán... (Derütség.)

A magyar paraszt nem fél már a termelőszövetkezetektől, nem fél az államtól, bízik a pártban.

Mitől fél tehát? Attól, hogy a termelőszövetkezet rossz vezetőt kap. És őszintén megmondva, elvtársak, kell is ettől egy kicsit tartani. Hiszen amilyen brigádevetetőt kifog magának az ember, aszerint van, vagy nincs létezése, mert azt még valahogy csak ki lehet bírni, egy ideig, ha egy országban mondjuk a Központi Bizottság titkára, vagy valamelyik miniszter „nehéz” ember. De ha a brigádevetető ilyen, azt nem lehet sokáig bírni... (Derütség, nagy taps.), és a parasztember azt mondja: nem félek én attól a Dobitól, Münnichtől, Marosántól, meg Kádártól. Ők nem fognak engem bántani; három évig nem bántottak, miért bántanának ezután? De az nagyon fontos, hogyan bánik majd velem az elnök, meg a brigádevetető.

— A múlt évi tapasztalatok e téren is nagyon hasznosak voltak.

Jó, hogy bátrak voltunk és azt mondtuk: — keressétek ki magatoknak azt, akit elnöknek, brigádevetőnek, vagy agronómusnak akartok. Elvtársak, megmondom őszintén, ebben a parasztnak elsőrendű érdekelt felek, és nem mi.

Ők dolgoznak majd azzal az emberrel, azzal a vezetővel. Ha a brigádevetető jól dolgozik, nekik dolgozik jól, ha rosszul, ők látják kárát. Ha komisz az ember, velük komisz, ha rendes, velük bármilyen jól. A paraszt nem ellensége önmagának, azért hát jól megmondolja, kire bizza ott magát. Többé-kevésbé a sorsát, a jövedelmét, a magyaltetését.

— A tavalyi és az idei tapasztalatok jók, a szövetkezeti vezetők többsége bevált. És ez a jó tapasztalat most segíteni fog. A parasztok ugyanis a közbeeső időszakban nagyon figyelték, milyen az elnökök, hogyan viselkednek és mit csinálnak a többiekkel. Természetesen volt olyan parasztember is, akit már hét esztendője hívnak a termelőszövetkezetbe, és mindig azt mondta: „Én nem akarom, hogy nekem más parancsolgasson.” Aztán nagynehezen lepattan. Másnap úgy döntött a tagság, hogy ő legyen az elnök. Akkor meg attól esett kétségbe, hogy neki kell majd másoknak parancsolnia. (Derütség.) Ilyen csoda is előfordul.

A vezetők többsége bevált és ez nagyon fontos, mert ismétlem: a parasztnak most már nem a rendszerrel, nem a szocializmussal van alapvető problémájuk, hanem azon belül egyes rész kérdésekkel. S néha bizony ezek a rész kérdések is nagyon fontosak. Nálunk már majd 15 éve népi demokrácia van. A rendszer jó volt, a népi hatalom jó volt, azonban előfordultak hibák is, amelyek időnként megbántottak egy-egy embert. Ezekben a dolgokban segíteni kell tehát a parasztembereknek. A legjobb segítség, ha bíznak bennük és bátrak va-

(Folytatás a 4. oldalon)